

Stefan Kosiński

Izba krakowska

Palestra 22/8(248), 94-97

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

rialnego jak i procesowego. Wykładami na sympozjum byli zarówno prawnicy praktycy, jak i naukowcy, reprezentujący zwłaszcza Zakład Medycyny Sądowej w Krakowie. W ramach wykładów poruszono następujące problemy przez wymienionych niżej referentów:

- 1) prezes NRA dr Zdzisław Czeszejko-Sochacki — „Sposób formułowania i zadawania pytań oskarżonym i świadkom”;
- 2) wiceprezes NRA dr Władysław Pocię — „Współpraca obrony z biegłymi psychiatrami”;
- 3) sędzia SN Tomasz Majewski — „Przegląd aktualnego orzecznictwa SN w zakresie prawa karnego materialnego”;
- 4) prof. UJ dr Stanisław Waltoś — „Wybrane zagadnienia polskiego procesu karnego”;
- 5) docent UJ dr Andrzej Zoll — „Wybrane zagadnienia prawa karnego materialnego”;
- 6) pracownik naukowy Zakładu Medycyny Sądowej w Krakowie dr Trela — „Zagadnienia wybrane z zakresu medycyny sądowej”;

- 7) pracownik naukowy Zakładu Medycyny Sądowej w Krakowie mgr Lisowski — „Zagadnienia wybrane z zakresu medycyny sądowej — Metoda badania powstawania obrażeń cielesnych i narzędzia zbrodni (epidiaskop)”.

Problemy poruszone w referatach wywołały dyskusję, podczas której aplikanci prezentowali często własne, bardzo oryginalne poglądy, dotyczące omawianych zagadnień.

Zajęcia były tak zorganizowane, żeby mogły umożliwić aplikantom właściwe skorzystanie z tematyki prelekcji z jednoczesnym uwzględnieniem aspektu wypoczynkowego. Obejmowały one 5 godzin zajęć przedpołudniowych i popołudniowych, a wolny czas został wykorzystany na wycieczki w piękne okolice Ameliówki.

W zajęciach wzięło udział 28 aplikantów, którzy niewątpliwie wiele skorzystali ze stojących na wysokim poziomie wykładów. Aplikanci zamiejscowi poznali dodatkowo uroki ziemi kieleckiej.

adv. Stanisław Szufel

Izba krakowska

1. Dnia 6 maja 1978 r. odbyło się w sali posiedzeń Rady Narodowej m. Krakowa doroczne Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Krakowie. Ministra Sprawiedliwości reprezentował prezes Sądu Wojewódzkiego w Krakowie mgr Henryk Szwaczkowski. Z zaproszonych gości przybyli: prezes NRA adwokat dr Zdzisław Czeszejko-Sochacki, zastępca Kierownika Wydziału Administracyjnego Komitetu Krakowskiego PZPR mgr Franciszek Kłodziej, wiceprzewodniczący Komitetu Krakowskiego SD Izabella Marzec-Styrna, przedstawiciel Komitetu Miejskiego SD w Tarnowie Paulina Szatko, prezes Sądu Wojewódzkiego w Tarnowie mgr Jan Błat, wiceprezes Sądu Wojewódzkiego w Nowym Sączu mgr

Henryk Trunow, zastępca prokuratora wojewódzkiego w Krakowie mgr Bronisław Balawender, wicewojewoda w Nowym Sączu Janusz Pieczkowski, wiceprezes OKA w Krakowie Maksymilian Budziwojski.

Zebranie zagałę w dłuższym wystąpieniu dziekan Rady Adwokackiej w Krakowie adv. Stanisław Warcholik. Uczczono pamięć kolegów zmarłych w okresie sprawozdawczym i pamięć prof. UJ dra Antoniego Walasa, który przez szereg lat był adwokatem wpisanym na listę adwokatów w Krakowie, a którego pogrzeb odbywał się właśnie w dniu zgromadzenia delegatów.

Na przewodniczącego zgromadzenia został wybrany adv. Stefan Krawczuk z Nowego Sącza. Do Prezydium weszli

adw. adw.: Roman Porwisz, Kazimierz Szpara z Tarnowa, Stanisław Mierzwa, dr Hanna Zbierchowska, Zdzisław Radwanek i Marian Ożóg, który pełnił też funkcje sekretarza Zgromadzenia. Wybrano komisje: mandatową i wnioskową.

Przed rozpoczęciem obrad adv. dr Liebeskind zgłosił wniosek, aby dla celów ewidencyjnych lista obecności była podpisywana po raz drugi po zakończeniu dyskusji, a przed powzięciem końcowej uchwały.

Referat wprowadzający wygłosił dziekan Krakowskiej Adwokackiej adv. Stanisław Warcholik. Mówił o ogólnych problemach pokoju i bezpieczeństwa, o wolności obywatelskiej i prawach jednostki. Postulował poprawę w stosowaniu prawa, konieczność podnoszenia poziomu wykonywania zawodu adwokata. Stwierdził, że adwokatura powinna odgrywać większą rolę w profilaktyce przeciwdziałającej ujemnym zjawiskom naszego życia. Wspomniał o integrującej roli Rady Adwokackiej w Krakowie w stosunku do adwokatury województwa tarnowskiego i nowosądeckiego oraz o planach odbywania posiedzeń Rady w tamtych ośrodkach. Wyrzucił riepokój z powodu spadku „usługowości zawodu” i poruszył zagadnienia z tym się wiążące, takie np., jak wykonywanie zawodu po 70. roku życia, obligatoryjność pewnych wpisów, kumoterstwo, klikowość, a nawet swoiste „gangsterstwo”. Pod koniec zajął się koniecznością zmiany przestarzałego już rozporządzenia o wysokości wynagrodzenia za czynności zespołów.

Przewodnicząca Komisji Rewizyjnej adv. dr Antonina Ustowska złożyła wniosek o udzielenie absolutorium za działalność w roku 1977 Radzie Adwokackiej i Zarządowi Funduszu Wzajemnej Pomocy. Następnie adv. Stanisław Gdula złożył sprawozdanie z działalności Komisji Dyscyplinarnej, a adv. Jacek Kański z działalności Funduszu Wzajemnej Pomocy.

Po półgodzinnej przerwie dyskusję rozpoczął adv. dr Liebeskind. Postulował zwiększenie wpływu adwokatury na tworzenie i stosowanie prawa. Był zdania, że adwokaci-renciści i emerycy powinni mieć możliwość występowania w sprawach na podstawie pełnomocnictwa substytucyjnego oraz że wynagrodzenie aplikantów powinno ulec dalszej podwyżce. Adv. Teodozjusz Bujanowski domagał się wynagradzania ze Skarbu Państwa za wszystkie czynności zlecane z urzędu, egzekwowanie tych należności na równi z należnościami skarbowymi oraz podwyższenia wreszcie wynagrodzenia za czynności zespołów. Adv. dr Karol Buczyński poruszył sprawę wewnętrznej jawności postępowania przygotowawczego. Podkreślił, że uprawnienia procesowe obrony w tym stadium postępowania nie są respektowane, zwłaszcza w prokuraturach rejonowych. W sądach powinny być tworzone wyspecjalizowane wydziały do spraw wypadków komunikacyjnych i karno-skarbowych. Wyrzucił zdziwienie, dlaczego w procesach toczących się przed sądami w Krakowie powołują one na biegłych (np. z zakresu księgowości i ekonomii) osoby zamieszkałe poza Krakowem (np. w Żywcu, Chrzanowie itp.) oraz dlaczego nie korzysta się w sprawach wymagających specjalistycznych wiadomości psychiatrycznych z biegłych zajmujących się tymi zagadnieniami także naukowo i dydaktycznie, a więc np. z klinik. — Adv. Mieczysław Naparzewski podniósł, że niektóre akty normatywne nie są kodyfikacyjnie dopracowane (np. ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym rolników), że niekiedy zaskakują prawnika-praktyka ukryte zawieszenie mocy obowiązującej pewnych podstawowych norm prawnych (np. zawieszenie mocy obowiązującej art. 907 § 2 k.c. przez art. 16 ustawy z dnia 31.III.1977 r. o dalszym zwiększeniu emerytur..., Dz. U. Nr 11, poz 43). Podkreślił też, że wynagrodzenie za czynności zespołów stało się obecnie raczej

symboliczne — że należy znieść wreszcie zakaz łączenia zawodu adwokata z pracownikiem nauki. Adw. Roman Porwisz zauważył, że na ogół nie docenia się roli adwokatury w życiu społecznym, a w konsekwencji nie realizuje się jej uzasadnionych postulatów, oraz że za mało adwokatów weszło do rad narodowych. Adw. Stanisław Janikowski zwrócił uwagę na możliwość zbiorowego ubezpieczenia się adwokatów w PZU. Zgłosił wniosek, aby Fundusz Wzajemnej Pomocy refundował zespołom już za pierwszy miesiąc choroby wynagrodzenie wypłacone adwokatowi. Zwrócił uwagę na utrudnianie przez niektórych sędziów korzystania z magnetofonu w czasie rozprawy oraz na wadliwe funkcjonowanie wydziałów rodzinnych. Oceniając pozytywnie działalność OBA, widzi możliwość poszerzenia jeszcze działalności tego Ośrodka. Wicedziekan adw. Jacek Żuławski mówił o inwestycjach samorządu w Limanowej, Zakopanem i Krakowie. Opowiedział się też za refundacją wynagrodzenia już za pierwszy miesiąc choroby. Prezes Sądu Wojewódzkiego w Krakowie Szwaczkowski przekazał pozdrowienia od Ministra Sprawiedliwości. Zwrócił uwagę na to, że pewne rodzaje przestępczości stają się szczególnie niebezpieczne i wymagają one surowej represji oraz że w naszym rejonie obserwuje się spadek drobniejszych przestępstw, ale za to wzrost spraw ciężkich. Zwrócił ponadto uwagę na wzrost społecznych kosztów procesu. Podkreślił, że pisma procesowe adwokatów unikają precyzowania podstawy prawnej, powoływania się na stanowisko nauki i orzecznictwa, że środki odwoławcze mają wadliwie konstruowane zarzuty, podstawy i wnioski (zwłaszcza rewizyjne). Należy się domagać, żeby wszyscy uczestnicy procesów podnosili kulturę sal sądowych, by pomagać w zawieraniu ugód w postępowaniu cywilnym. Mówca ustosunkował się też do niektórych postulatów zgłaszanych na ze-

braniu w toku dyskusji, jak np. w kwestii specjalizacji aparatu sądowego, powoływania biegłych, wydziałów rodzinnych itp. Mgr Franciszek Kołodziejski w imieniu władz politycznych nawoływał do przestrzegania praworządności. Podniósł, że adwokatura dobrze spełnia swoją robotę oraz że jej status w społeczeństwie jest wysoki. Jest zdania, że podobne zebrańia jak dzisiejsze powinny się odbywać co najmniej dwa razy do roku, tak „abyśmy się wzajemnie przywoływali do porządku” oraz aby wczesne kontakty środowiska prawniczego przyczyniały się do walki z negatywnymi przejawami życia. Adw. Stanisław Mierzwa zgłosił wniosek o szerszy udział adwokatury w tworzeniu prawa i opracowywaniu wytycznych wymiaru sprawiedliwości. NRA powinna otrzymywać projekty aktów normatywnych już w stadium dyskusji nad nimi, tak aby mogło się wypowiedzieć o nich również środowisko. Zapobiegłoby to takim błędnym rozwiązaniom, jakie istnieją np. w ustawie o emeryturach dla rolników. Na zakończenie prezes NRA dr Czeszejko ustosunkował się do szeregu postulatów, jakie zgłaszali dyskutanci. Stwierdził, że adwokatura dojrzała do udziału w tworzeniu i wykładni prawa, że jest istotnym fragmentem wymiaru sprawiedliwości, że po ostatnich rozmowach w Generalnej Prokuraturze uaktywni swoją działalność Komisja do spraw kontradiktoryjności postępowania przygotowawczego. Adwokatura powinna poszerzać swój udział w życiu społecznym, oddziaływać indywidualnie z okazji udzielania pomocy prawnej, tępic cwaniactwo, rozbudzać siłę moralną. Sądowa kontrola aktów administracyjnych staje się czymś realnym. Wyrzucił też przypuszczenie, że „chyba już ruszy naprzód” sprawa wynagrodzenia za czynności zespołów. Samorząd spostrzegł, że kurczy się liczba cywilistów, a wzrasta liczba karnistów, Podkreślił zjawisko,

że czasem „popis retoryczny adwokata pokrywa niedostatek treści”.

Po zamknięciu dyskusji Komisja wnioskowa przygotowała projekt uchwały końcowej, który z pewnymi poprawkami został przyjęty przez Zgromadzenie.

2. Dla uczczenia Święta Pracy odbyła się w dniu 28 kwietnia 1978 r. w lokalu Klubu Adwokata Akademia Pierwszomajowa. Uroczystość zagał dziekan Rady Adwokackiej adw. Stanisław Warcholik. Ciekawą prelekcję okolicznościową wygłosił adwokat dr Janusz Gładyszowski. W części artystycznej wystąpiła z recitalem poetyckim aktorka Anna Lutosławska, wygłaszając w sposób pełen artystycznej ekspresji utwory liryczne i nie znane dotychczas listy Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej. Rozkoszując się treścią i doskonałą formą utworów, można się było przekonać, jaką potęgą jest słowo. Rzęsistymi brawami nagradzano aktorkę, która na bis wygłosiła humorystyczno-satyryczny wiersz, dobrany treścią do zainteresowań i zawodu licznie zebranych.

Dziekan Rady oznajmił potem o nagrodach pieniężnych przyznanych wyróżniającym się aplikantom

3. Adw. dr Tadeusz Jakubowski

Dnia 23 maja 1978 r. zmarł tragicznie w wypadku komunikacyjnym w wieku lat 85 adw. dr Tadeusz Jakubowski. Pogrzeb odbył się 29 maja 1978 r. na Cmentarzu rakowickim w Krakowie.

Tadeusz Jakubowski urodził się 28 kwietnia 1893 r. w Krakowie i tu pobierał nauki w szkołach i w gimnazjum, a potem studiował na Wydziale Prawa UJ. W latach 1918—1921 w sądownictwie wojskowym uzyskał stopień porucznika. Między r. 1921 a r. 1923 odbywał aplikację adwokacką, a po złożeniu egzaminu w 1924 r. został wpisany na listę adwokatów, a następnie obrońców wojskowych. Zawód ten wykonywał najpierw w kancelarii indywidualnej, a od 1952 r. w Zespole Adwokackim nr 9 w Krakowie. W dniu 1 lutego 1963 r. przeszedł na rentę, a 31 grudnia 1969 r. zaprzestał wykonywania zawodu. Posiadał rozległą wiedzę prawniczą, duże doświadczenie i postawę pełną godności.

Liczne grono znajomych i przyjaciół oddało hołd pamięci Zmarłego, odprowadzając Go na miejsce wiecznego spoczynku.

adw. Stefan Kosiński

Izba lubelska

Konferencja Doskonalenia Zawodowego. Sprawdzona forma doskonalenia zawodowego adwokatów w postaci organizowania konferencji i sympozjów weszła już na stałe do kalendarza i praktyki działalności Rady Adwokackiej w Lublinie.

W dniu 29 kwietnia 1978 r. kierownik doskonalenia zawodowego adw. Piotr Pytka otworzył kolejną konferencję szkoleniową dla adwokatów z terenu m. Lublina i województwa lubelskiego. Zaproszony do udziału w spotkaniu sędzia S.W. Jan Kostrza-

nowski zapoznał zebranych z orzecznictwem Sądu Najwyższego z zakresu postępowania wykonawczego oraz aktualnymi tendencjami w polityce penitencjarnej. W dyskusji, jaka się wywiązała nad referowanym tematem, adw. Roman Panas z Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Lubartowie podniósł istotną kwestię dla naszej praktyki zawodowej, a mianowicie sprawę zawiadamiania obrońców o terminach posiedzeń dotyczących instytucji warunkowego zwolnienia, przerw i odroczeń wykonania kary pozbawienia wolności, a ponadto